

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSA Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi I. K.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w S. z dnia 17 czerwca 1997 r., sygn. akt I C (...) wydanego w sprawie z powództwa R. Z. i M. K.

przeciwko M. K. z udziałem interwenienta ubocznego I. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2008 r.,

zażalenia interwenienta ubocznego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 8 lutego 2008 r., sygn. akt I ACz (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 lutego 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę o wznowienie postępowania wniesioną przez I. K., interwenientkę uboczną po stronie pozwanej w sprawie z powództwa R. Z. i M. K. przeciwko M. K. i I. K. o zasądzenie kwoty 80 700 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu, zakończonej prawomocnym wyrokiem uwzględniającym powództwo, wydanym przez Sąd Wojewódzki w S. w dniu 17 czerwca 1997 r. w sprawie I C (...).

Odrzucając skargę Sąd Apelacyjny stwierdził, że dotyczy ona postępowania toczącego się w ramach sprawy o zapłatę, wywołanego zażaleniem I. K. na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 10 sierpnia 2006 r., a zatem postępowania wpadkowego, zaś zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania przysługuje od prawomocnych orzeczeń kończących postępowanie w

sprawie i jest niedopuszczalna w odniesieniu do postępowania incydentalnego. Z tych przyczyn została odrzucona na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik skarżącej wnosił o jego uchylenie jako bezpodstawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie zostało wydane w wyniku wniesienia przez interwenientkę uboczną I. K. kolejnej skargi o wznowienie postępowania w sprawie I C (...) zakończonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w S. z dnia 17 czerwca 1997 r. Poprzednia skarga o wznowienie postępowania w tej sprawie została wniesiona przez I. K. w dniu 21 grudnia 2005 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jej wniesienia, oddalonym postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z dnia 26 maja 2006 r., którym odrzucona również została skarga o wznowienie postępowania. W dniu 10 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy w S. odrzucił także zażalenie skarżącej na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu, a Sąd Apelacyjny w dniu 19 października 2006 r. oddalił zażalenie na to postanowienie, natomiast postanowieniem z dnia 6 grudnia 2006 r. oddalił zażalenie skarżącej na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 16 stycznia 2007 r. została odrzucona skarga kasacyjna I. K. od postanowienia z dnia 19 października 2006 r.

W takim stanie faktycznym i prawnym I. K. złożyła w dniu 16 sierpnia 2007 r. pismo, w którym powołując się na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 16 stycznia 2007 r. o odrzuceniu jej skargi kasacyjnej, wносиła „kolejny raz o wznowienie sprawy I C (...)”. Poza przytoczonymi w uzasadnieniu tego pisma okolicznościami, które w jej ocenie uzasadniają wznowienie postępowania w sprawie I C (...), wskazała też, że wyrok w tej sprawie zapadł w dniu 17 czerwca 1997 r.

To właśnie pismo powinno być przedmiotem oceny i rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego jako kolejny wniosek o wznowienie postępowania. Tymczasem z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia nie tylko nie wynika, z jakiej daty pismo I. K. rozpoznał Sąd Okręgowy jako wniosek o wznowienie postępowania, lecz nie wynika także, na jakiej podstawie uznał, że wniosek o wznowienie postępowania dotyczy incydentalnego postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 16 stycznia 2007 r. o odrzuceniu skargi kasacyjnej, a nie postępowania w sprawie I C (...) zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego z dnia 17 czerwca 1997 r. Jak wskazano wyżej skarżąca w swoim piśmie z dnia 16 sierpnia 2007 r. określiła, że stanowi ono kolejny wniosek o wznowienie postępowania w sprawie I C

(...), zakończonego wyrokiem z dnia 17 czerwca 1997 r. Jeżeli Sąd Okręgowy miał wątpliwości, wznowienia jakiego postępowania skarga dotyczy, powinien wezwać skarżącą w trybie art. 410 § 2 k.p.c. do ich wyjaśnienia i uprawdopodobnienia dopuszczalności wznowienia, ewentualnie też innych okoliczności, o których mowa w tym przepisie. Nie było jednak żadnych podstaw do oceny, że skarga dotyczy wznowienia postępowania incydentalnego, jak przyjął Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia oraz do odrzucenia na tej podstawie skargi jako niedopuszczalnej.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.